

ADVENT PRIMERA SETMANA B 2017

Advent significa adveniment, que algú ve, que està venint. Ja sabem que aquest algú és Jesús, el Senyor, el Salvador.

En aquest temps litúrgic, cal aprendre a conjugar els tres temps del verb venir: el passat, el present i el futur.

En efecte, Jesús ha vingut a la nostra història humana, però continua venint avui, i vindrà o tornarà com a Senyor gloriós per portar-la a la plenitud.

Per això durant aquest temps ens cal viure tres actituds: preparar, vetllar, esperar.

Preparar

Jesús ja s'ha encarnat en aquesta nostra humanitat. En un moment concret de la història, en un poble concret, nasqué Jesús. Ho celebrem amb goig durant les festes de Nadal i de Reis. Però perquè Nadal sigui la celebració del naixement de Jesús cal preparar-nos vivint amb intensitat aquestes setmanes d'Advent.

Passant pels carrers, contemplant els comerços, ens adonem que materialment –i pensant en el consum– es desitja que tinguem presents les festes de Nadal. I certament que aquesta dimensió material la tenim ben present. La preocupació per ornar la llar i fer-la acollidora, la previsió d'alguns regals per a les persones estimades, les invitacions, la preparació dels àpats familiars, esdevenen algunes de les preocupacions d'aquestes setmanes.

Però no podem oblidar la necessitat de preparar-nos-hi personalment. Aquesta preparació ens ha d'ajudar a viure el veritable sentit de Nadal, que és

«Jesús ha vingut a la nostra història humana i tornarà per portar-la a la plenitud»

principalment contemplació, admiració, agraïment... perquè amb el naixement de Jesús s'ha manifestat l'amor de Déu a la nostra humanitat. En la història de la humanitat s'ha viscut un fet impensable, únic: Déu en Jesús s'ha fet carn de la nostra carn i sang, i ha conviscut enmig nostre. Aquest és el gran motiu de la «festa». Alerta, i no ens quedem només amb una festa de bons sentiments, que després ens pot fer sentir més buits. Ens cal preparar-nos durant aquestes setmanes.

Vetllar

Vetllar exigeix estar atents a la vinguda constant de Jesús a la nostra vida i a la nostra història. L'advent ens urgeix a adonar-nos d'aquesta vinguda.

El Senyor ve ara com a Senyor Ressuscitat i amb signes humans que ens cal reconèixer per acollir-lo. Se'ns fa present per mitjà de l'Església, de les nostres comunitats parroquials, associacions, moviments... Molt especialment en l'Eucaristia i pels sacraments, per la predicació, per les persones amb les quals anem fent el camí cada dia i amb les quals ens trobem. Certament que ens continua parlant, estimant, servint, guarint, perdonant, acompanyant... Però hem d'estar-hi atents perquè el reconeguem i l'acollim.

Esperar

Jesús tornarà a la nostra vida i a la nostra història. Creiem que la vida i la història de cadascú i de la humanitat no acaba en la mort, en el buit del no-res, sinó que acaba en Jesucrist.

L'Advent ens activa l'esperança que estem destinats a fruit de la Salvació en plenitud. Se'ns proposa, sobretot, refermar o fer més forta la nostra esperança, perquè la foscor, les penalitats i el desànim del dia a dia no ens impedeixin albirar i viure anticipadament cap a on s'encamina la nostra pròpia vida i la història.

Preparem-nos, vetllem i esperem perquè Jesucrist, el Senyor, ha vingut, ve avui i tornarà.

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

Primera Lectura

Lectura del llibre d'Isaïes 63, 16b-17, 19b; 64, 2b-7

Vós, Senyor, sou el nostre pare, el vostre nom és, des de sempre, El-nostre-redemptor. Senyor, per què ens deixeu que ens desviem dels vostres camins, que els vostres cors s'obstinin a no creure en vós? Reconcilieu-vos amb nosaltres per amor dels vostres servents, per amor de les tribus que heu pres per heretat. Oh, si esquinçéssiu el cel i baixéssiu, davant vostre es fondrien les muntanyes.

Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu fora de vós, que salvés els qui esperen en ell. Vós veníeu a trobar els qui feien el bé i es recordaven dels vostres camins. Però ara us heu disgustat amb nosaltres, que hem pecat i ens hem rebel·lat sempre contra vós. Tots som semblants a persones impures. Cap de les nostres bones obres no és més que la roba tacada d'impureses.

Ens marcim tots nosaltres com la fulla caiguda i les nostres culpes se'ns emporten com el vent. No hi ha ningú que invoqui el vostre nom, que es recolzi en vós en desvetllar-se, perquè ens heu amagat la vostra mirada i ens abandoneu a les nostres culpes. Però enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare; nosaltres som l'argila i vós el terrisser; tots som obra de les vostres mans.

Segona Lectura

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 1, 3-9

Germans, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor. Sempre beneixo Déu per vosaltres, pensant en la gràcia que us ha donat en Jesucrist. De tot us ha enriquit en ell: de tot do de paraula i de coneixement.

El testimoni que doneu de Crist s'ha refermat tant entre vosaltres que no us manca cap mena de do, mentre viviu esperant la manifestació de Jesucrist, el nostre Senyor. Ell també us mantindrà ferm fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor, sigueu trobats irreprehsibles. Déu és fidel, i és ell qui us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Marc 13, 33-37

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps decisiu. L'home que se'n va a terres llunyanes, sortint de casa deixa els seus criats responsables de les tasques que confia a cadascun, i al porter li recomana que vetlli. Igual heu de vetllar vosaltres perquè no sabeu quan tornarà l'amo de la casa; no sabeu si vindrà al vespre, a mitjanit, al cant del gall, a la matinada. El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint. I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu».

«Vetlleu»

Els antics sentinelles vetllaven tota la nit i estaven a l'aguait tot mirant l'horitzó per distingir si hi havia algun moviment, alguna cosa que trencava el ritme habitual. També nosaltres, en començar aquest Advent, hem de vetllar, escutar l'horitzó de la nostra existència per albirar la vinguda de Jesús. Vetllar implica l'acció d'obrir els ulls, d'obrir el cor, d'obrir els sentits per captar aquest lleu moviment de la presència de Déu en aquesta humanitat... I no adormir-nos en la passivitat, en la mandra i en el confort d'una vida monòtona!

Jordi Reixach i Masachs

SALM 79

*R. Déu de l'univers, renoveu-nos,
feu-nos veure la claror de la vostra
mirada,
i serem salvats.*

Pastor d'Israel, escolteu-nos.
Vós que teniu querubins per carrossa,
desvetlleu el vostre poder,
veniu a salvar-nos.

Déu de l'univers,
gireu els vostres ulls,
veniu i visiteu aquesta vinya
que la vostra mà havia plantat
i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi
sobre l'home que serà el vostre braç
dret,
el fill de l'home a qui vós doneu la
força.

No ens apartarem mai de vós;
gardeu-nos vós la vida
perquè invoquem el vostre nom. R.

Laura Sunyer, mestra de religió

«Ser mestra de religió m'ha ajudat a créixer personalment»

Laura Sunyer Miàs treballa a l'Escola Guillem de Montgrí de Torroella de Montgrí. Ha estat molts anys vinculada a l'Agrupament Escolta del Pla de l'Estany.

Quines motivacions et van portar a fer-te mestra de religió?

Cursar la DECA em va semblar una bona opció per comptar amb més possibilitats per trobar feina, alhora que l'assignatura de religió em permetia treballar la persona, cosa que sempre m'ha agradat molt. És una oportunitat d'ajudar l'infant a créixer, que despertí l'esperit reflexiu, fer-lo adonar de la transcendència i que descobreixi els valors de l'Evangelí.

Com van rebre aquesta decisió els teus companys de professió?

En general, bé. Però sempre et trobes persones a les quals no agrada que es faci religió a l'escola i fan algun comentari desagradable. Per sort, una minoria.

És veritat que es tracta d'una matèria de les anomenades «maries»?

Jo no crec que sigui una assignatura «maria», però aquesta idea segueix viva. Sovint es pensa que si no fas un munt de fitxes i exàmens no estàs treballant. Però pots estar fent tanta o més feina generant un debat on els nens hagin de crear-se una opinió sobre un tema.

Quines dinàmiques resulten més eficaces per apropar la religió als alumnes?

Depèn molt de l'experiència que en tinguin a casa seva. A mi m'agrada molt fer debats, ja que veig que tenen la necessitat d'expressar les seves inquietuds i compartir-les amb els altres. I sovint en aquests espais surten molts temes que de manera ordinària no podries treure i a vegades aprofundeixen molt més del que t'hauries imaginat.

Creus que cal fer algun replantejament a l'assignatura?

L'assignatura de religió –a les escoles públiques– hauria d'estar plantejada de manera que poguessin gaudir-ne tots els alumnes. Potser caldria denominar-la «cultura religiosa i valors», perquè tothom s'hi pogués sentir identificat.

A títol personal, què t'ha aportat ser mestra de religió?

M'ha aportat molt. Potser el més important és que m'ha ajudat a créixer personalment. Haver d'explicar el sentit d'algunes coses també m'ha portat a ser autocrítica i m'ha fet valorar la meva coherència.

Amb motiu del Sínode sobre els joves que es farà a Roma l'any vinent, què poden esperar els joves de l'Església?

Potser poden esperar una mica d'actualització que els permeti sentir una Església més propera a ells.

MIRADOR

Jordi Pla
Capellà

La nit que ha de fruitar

El nostre beat Ramon Llull (1232-1316), que elevà el català a la categoria de llengua literària d'alta volada i també com a vehicle d'especulació filosòfica, en una època en què la majoria de les llengües romàniques encara estaven circumscrites majorment a la poesia èpica, és l'autor del *Blanquerna*, magna novel·la en clau al·legòrica que conté, abans del final, l'anomenat *Llibre d'Amic e Amat*, extens poema en forma de diàleg entre l'Amic (l'home) i l'Amat (Déu), en un context d'efusió mística i en el marc d'una naturalesa idíl·lica. No es tracta només d'una via il·luminativa de l'experiència de l'Amic (alter ego de Llull), sinó ascètica, en tant que l'Amic també sofreix per arribar a purificar el seu amor a l'Amat. Al versicle 8, llegim: «—Digues, Amic —dix l'Amat—, hauràs paciència si et doble

«En la pregària personal, però sobretot en l'Eucaristia, anticipem la comunió amb Déu»

tes llangors? Hoc (sí), amb que em dobles mes amors». Es tracta, com mostra la història dels grans místics (homes/dones), de la recerca de la unió plena amb Déu. És la travessia al llarg de la nit amb l'esperança de l'alba, com expressarà tan bellament sant Joan de la Creu, tres-cents anys més tard.

En la pregària personal, però sobretot en la participació de l'Eucaristia, anticipem la comunió, ja aquí, que és signe i sagrament de la plenitud en «Déu, que és Amor». És qui ens proposa l'*agape*, que Benet XVI desgrana a l'encíclica *Deus caritas est*: l'amor que s'ocupa de l'altre i se'n preocupa. Al capdavall, la paràbola del bon samarità.

AGENDA

— DIUMENGE, 3 DE DESEMBRE

Programa especial a Ràdio Tordera (107.1 FM). A les 3 de la tarda, programa presentat pels membres del Rusc de Tordera amb motiu del Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat.

— DIMARTS, 5 DE DESEMBRE

Visita episcopal a l'escola de les Dominiques de l'Anunciata de Canet de Mar. A partir de les 10 del matí.

Pregària per les vocacions sacerdotals. A dos quarts de 5 de la tarda a la basílica parroquial de Sant Feliu de Girona. Tots els dimarts del mes.

— DIVENDRES, 8 DE DESEMBRE

Solemnitat de la Immaculada Concepció de Santa Maria Verge a la Catedral. A un quart d'11 del matí, Litúrgia de les Hores a la capella conventual. A les 11, solemne Missa Major Conventual a l'altar major, presidida pel bisbe Francesc. En acabat, donarà la benedicció apostòlica amb el do de la indulgència plenària per a qui la rebí amb les disposicions degudes (Confessió, Comunió i pregària per les intencions del Papa).

Visita Pastoral al santuari de la Font Santa de Jafre. El bisbe Francesc segueix la seva Visita Pastoral a les parròquies de l'Arxiprestat del Montgrí – la Bisbal. A partir de les 6 de la tarda, al santuari de la Mare de Déu de la Font Santa, de Jafre, presidirà el recés d'Advent, les Vespres i la celebració de l'Eucaristia. En acabat,

es reunirà amb els feligresos.

Trobada de germanor dels pelegrins del santuari de Fàtima. Missa a la 1 del migdia a l'església de les germanes Carmelites de Banyoles. Després, dinar. Més informació 626 51 04 03 (Mn. Josep M. Barcons).

— DISSABTE, 9 DE DESEMBRE

Visita Pastoral a l'Estartit. El bisbe Francesc segueix la seva Visita Pastoral a les parròquies de l'Arxiprestat del Montgrí – la Bisbal. A les 7 de la tarda serà a la parròquia de Santa Anna, de l'Estartit, on presidirà la celebració de l'Eucaristia, i en acabat es reunirà amb els feligresos.

Pregària a la Mare de Déu de Fàtima. A dos quarts de 7 de la tarda a l'església parroquial de Sant Pau, de Girona. Sant Rosari i Missa. Cada primer i segon dissabte de mes.

— DIUMENGE, 10 DE DESEMBRE

Visita Pastoral a Ultramort. El bisbe Francesc segueix la seva Visita Pastoral a les parròquies de l'Arxiprestat del Montgrí – la Bisbal. A les 12 del migdia serà a la parròquia de Santa Eulàlia d'Ultramort, on presidirà la celebració de l'Eucaristia, i en acabat es reunirà amb els feligresos.

Vetlla de Nadal al santuari de la Mare de Déu del Món. Missa cantada a la 1 del migdia. A les 4 de la tarda, recital de poesies i cançons i xocolatada final. Última Missa de l'any al santuari.

SANTORAL I LECTURES

Diumenge primer d'Advent, 3 de desembre de 2017. St. Francesc Xavier, (+ 1552), prevere jesuïta i missioner a l'Extrem Orient, patró dels missioners i de les missions. **Lectures:** Is 63, 16b-17.19b; 64, 2b-7 / SI 79 / 1C 1, 3-9 / Mt 13, 33-37.

Dilluns, 4. Sta. Bàrbara, donzella màrtir (s. III), patrona dels bombers, miners i artillers. Capelles a Oix, Blanes, Sant Martí Sapresa i Sant Feliu de Buixalleu. St. Joan Damascè, prevere i doctor de l'Església. **Lectures:** Is 2, 1-5 / SI 121 / Mt 8, 5-11.

Dimarts, 5. St. Dalmau, bisbe de Pavia (Itàlia) i màrtir (+ 750). **Lectures:** Is 11, 1-10 / SI 71 / Lc 10, 21-24.

Dimecres, 6. St. Nicolau de Bari (+ 350), patró de la infància, titular de Malgrat de Mar i de Calella; capelles a Girona, Pujarnol, Calabuig, Ordís i Beuda. **Lectures:** Is 25, 6-10a / SI 22 / Mt 15, 29-37.

Dijous 7. St. Ambrós (+ 379), bisbe de Milà i doctor de l'Església. **Lectures:** Is 26, 1-6 / SI 117 / Mt 7, 21, 24-27.

Divendres, 8. Immaculada Concepció de la benaurada Verge Maria. Sta. Ester, reina. **Lectures:** G 3, 9-15.20 / SI 97 / Ef 1, 3-6.11-12 / Lc 1, 26-38.

Dissabte, 9. Sta. Llogaia o Leocàdia, donzella màrtir a Toledo (+ 304). Titular de Santa Llogaia d'Alguema. Santa Llogaia de Terri i Parets. **Lectures:** Is 30, 19-21.23-26 / SI 146 / Mt 9, 35 – 10, 1.6-8.

LITÚRGIA DE LES HORES: I setmana del Salteri.

APUNTS

125è aniversari del Col·legi Sant Josep de Sant Feliu de Guíxols

La Fundació Cor de Maria – Sant Josep, de Sant Feliu de Guíxols, va celebrar dijous l'acte d'inauguració del 125è aniversari del Col·legi Sant Josep amb una conferència a càrrec de Juanjo Fernández sota el títol «Amb R de respecte». Un centenar de persones van assistir a la xerrada, que va ser precedida per unes paraules de Cristina Carrión, directora de l'escola, i de l'alcalde

de la població, Carles Motas. Després de la conferència, el P. Enric Puig, secretari general de la Fundació de l'Escola Cristiana de Catalunya, va dirigir unes paraules als presents, i el bisbe de Girona, Francesc Pardo, va cloure l'acte.

Tomàs Molina, primer convidat de les trobades DeleTalks

Una seixantena de persones van participar a la primera sessió de les trobades DeleTalks, organitzades per la Delegació de Joves del Bisbat de Girona. El convidat per inaugurar aquesta nova activitat va ser el conegut físic i meteoròleg de TV3 Tomàs Molina, qui, sota el títol «2045, l'any de la Singularitat», va explicar els escenaris i reptes de futur que es preveuen en relació amb la intel·ligència artificial. Durant la xerrada, Molina va plantejar la necessitat d'un lideratge des del món de l'ètica i de l'espiritualitat per tal que els avenços tecnològics que es produiran vagin acompanyats d'uns criteris i valors que preservin la dignitat de la persona.

